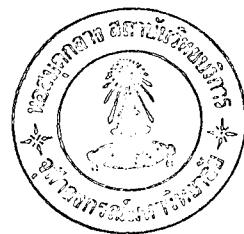

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความต่างของมาตรหักห้ามต่อโดยเทคนิคนัยจำแนกที่สร้างจากกฎพัฒนามิติครั้งที่ ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Method) โดยผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

ก. กลุ่มตัวอย่างประชากร

1. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคคลแบบวัดทั้งหมดซึ่งจะนำมาทำการวิเคราะห์ประกอบ – (Factor Analysis) เพื่อกำหนดพิเศษของคุณภาพที่แตกต่างกัน เป็นนักศึกษาวิทยาลัยครุศาสตร์จำนวน 325 คน ได้แก่ วิชีสุ่มตัวอย่างตามกลุ่มเรียน ซึ่งจัดแยกตามวิชาเอกและชั้นปี จำนวน 10 กลุ่ม
2. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ วิชีสุ่มตัวอย่างตามกลุ่มแบบหกภูมิ จำนวน 413 คน¹ ดังแสดงในตารางที่ 1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ Robert V. Krycie and Daryle W. Morgan, "Determining Sample Size for Research Activities" Educational and Psychological Measurement (1970 : 30), P.607-610.

ตารางที่ 1 จำนวนตัวอย่างประชากรในแต่ละวิทยาลัยครุ

วิทยาลัยครุ	จำนวน
นครศรีธรรมราช	160
ภูเก็ต	86
สงขลา	172
รวม	418

๑. เกณฑ์เมื่อที่ใช้ในการวิจัย

๑. มาตรหัตถศิลป์โดยเทคนิคนี้จำแนกเป็นมาตราที่ปฏิจัยสร้างขึ้นเพื่อเปรียบเทียบความตรงชัดเจนของคนในการสร้างดังนี้
- ๑.๑ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและการใช้มาตราหัตถศิลป์โดยเทคนิคนี้จำแนก
  - ๑.๒ รวบรวมคำคุณพื้นฐานที่เคยใช้ในงานวิจัย และจากการสอบถามนักศึกษาระดับปริญญาโทซึ่งกำลังศึกษาในสาขาที่เกี่ยวกับด้านภาษาไทยและเคยทำการสอนวิชาภาษาไทยมาไม่น้อยกว่า 5 ปี
  - ๑.๓ นำคำคุณพื้นฐานที่รวบรวมได้ให้นักศึกษาวิทยาลัยครุส่วนสูนหนาจำนวน 10 คน และนิติบุคคลภายในสาขาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 5 คน พิจารณาความสอดคล้องของคำคุณพื้นฐานที่รวบรวมมากับในหัตถศิลป์ "วิชาชีพครุ" และนำไปใช้พัฒนาคุณภาพพิจารณา pragmawa โศภ์คุณพื้นฐานที่สอดคล้องกับในหัตถศิลป์ที่กำหนดจำนวน 78 คู่

- 1.4 สร้างแบบวัดทั้นคิดวิชาชีพครูโดยเทคนิคนัยจำแนกใช้คำนูกันที่คุ้น 78 คู่ ที่เลือกมาเป็นมาตรฐานแก่ตัวในแต่ละมาตรฐาน 7 ช่วง นำไปลองใช้กันนักศึกษา วิทยาลัยครูส่วนสูนหน้าจำนวน 63 คน นำข้อมูลจากการทดลองมาคำนวณ หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบวัดจากสูตรหาความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์ของ Cronbach ได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.85
- 1.5 นำแบบวัดทั้นคิดที่สร้างขึ้นไปวัดนักศึกษาวิทยาลัยครูสังฆภารกิจจำนวน 325 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างตามกลุ่มน้ำห้องลูกที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ ตัวประกอบความคุ้มพิเศษของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ ชุดลงกรณ์ มหาวิทยาลัย นำผลการวิเคราะห์ตัวประกอบมาพิจารณา เสือกเฉพาะตัว ประกอบที่ประกอบด้วยตัวแปรมากกว่า 5 ตัวแปร และมีเปอร์เซนต์ความ- แปรปรวนสูง
- 1.6 สร้างมาตรฐานทัศนคติ 2 ชุด โดยใช้เทคนิคนัยจำแนกมี "วิชาชีพครู" เป็นในทัศน์เมื่อตน กับ แค่จะดูอย่างหลอก การวิเคราะห์ตัวประกอบในการกำหนด นิคของคุณภาพที่ใช้เป็นมาตรฐาน แต่ละชุดมี 12 มาตร¹ ในแต่ละมาตรฐานมี 7 ช่วง² แบบวัดชุดแรกใช้มาตราที่เป็นคำนูกันที่อยู่ในมิติหรือตัวประกอบด้าน ประเมินค่า 12 คู่ เรียกแบบวัดชุดนี้ว่า แบบวัดชุด ก. แบบวัดชุดที่สอง ซึ่ง เรียกว่าแบบวัดชุด ช. นั้นใช้มาตราประกอบด้วยคำนูกันที่อยู่ในมิติหรือตัว ประกอบด้านประเมินค่าด้านทักษะภายนอกและค่านิจกรรมอย่างละ 4 คู่ โดยใน

¹ Bruce W. Tuckman, Measuring Educational Outcomes (New York : Harcourt Brace Jovanovich, 1975), P.160.

² Charles E. Osgood, et al., The Measurement of Meaning (Urbana : University of Illinois Press, 1975), P.85.

การ เลือกคำคุณภาพที่ในแต่ละมิตินั้นเลือกตามน้ำหนักตัวประกอบ (Factor Loading) เรียงลงมาจากค่าสูงถึงต่ำ

1.7 นำแบบวัดที่สร้างขึ้นทั้งสองครั้นไปลองใช้กับนักศึกษาวิทยาลัยครูสองชั้น ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 60 คน น้ำหนักตัวให้มาหาค่าความเที่ยงแบบสัมประสิทธิ์เฉลี่ฟ้า ปรากฏว่า ได้ค่าความเที่ยงของแบบวัดชุด ก. เท่ากับ .84 และของแบบวัดชุด ข. เท่ากับ .81 แล้วก็ว่าแบบวัดทั้งสองชุด มีความเที่ยงสูงพอที่จะนำไปใช้คาดคะเนคิดต่อวิชาชีพครูได้

2. แบบวัดทักษะคิดเชิงบูรจัยใช้เป็นชุดเกณฑ์นั้น บูรจัยขออนุญาตใช้แบบวัดทักษะคิดต่อวิชาชีพครู ของภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งสร้างและพัฒนาโดยรองศาสตราจารย์ ดร. สมหวัง พิชัยนุวัฒน์ กับนางสาว นิยะดา พรีพันธ์ แบบวัดชุดนี้สร้างขึ้นตามแนวคิดของนາติน ฟิชบีน (Martin Fishbein) ประกอบด้วยข้อรับ�� 29 ข้อ ซึ่งมีความตรงตามเนื้อหา โดยพิจารณาจากความเป็นตัวแทนของความเชื่อตามสามัญสำนึก (Salient Beliefs) เกี่ยวกับวิชาชีพครู และมีความตรงตามทฤษฎีที่ใช้เชื่อถือ ทั้งนี้โดยมีหลักฐานสนับสนุนจากการทดลองสมมุติฐานของ การวิจัย 5 ข้อ อีกทั้งมีความเที่ยงอยู่ในระดับสูงพอควร คือ ความเที่ยงแบบสหชั้น มีค่าเท่ากับ 0.68 และความเที่ยงแบบความคงที่ภายในมีค่าอยู่ระหว่าง 0.59 ถึง 0.67¹ ในการสร้างแบบ卷น์โครงสร้าง จึงต้องหันจากแบบวิจัย แบบวัดทักษะคิดเชิงบูรจัยนำไปใช้ในงานวิจัยที่ได้รับการพิมพ์เผยแพร่² แบบวัดชุดนี้สามารถแยกคิดคะแนนหักษ์ตัวต่อตัวได้เป็น 2 แบบ คือ แบบตามแนวของพิชบีน และแบบตามแนวของ ลีโกลด์

¹ สมหวัง พิชัยนุวัฒน์ และนิยะดา พรีพันธ์ รายงานการวิจัย การสร้างแบบวัดทักษะคิดต่อวิชาชีพครู (แผนกวิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 36.

² ชนิศา รักพัฒนาเมือง, "การพิจัยทักษะคิดของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยไทยบทางแห่งใหม่วิชาชีพครู" ลังคมศาสตร์ (มีนาคม, 2524), หน้า 61.

3. พฤติกรรมที่กำหนดเป็นแนวเพื่อให้อาจารย์ใช้ประกอบการตัดสินใจในการจำแนกนักศึกษา校外系 ในกลุ่มที่ศัลยแพทย์วิชาชีพครู สูงหรือต่ำนั้น ผู้วิจัยกำหนดโดยอาศัยจากผลการศึกษาเอกสาร และการสัมภาษณ์ อาจารย์วิทยาลัยครุสังข์ฯ ที่มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 10 ปี จำนวน 15 คน และให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา ปรากฏว่าพฤติกรรมที่ใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาจำแนกนักศึกษาตามกลุ่ม หั้นศัลยแพทย์วิชาชีพครู ดังนี้

3.1 ความรัก ความสนใจในตัวเด็ก

3.2 ความสนใจในวิชาครู และกิจกรรมเกี่ยวกับอาชีพครู

3.3 ความซื่อสัตย์ในการติวเข้ม การสอนพิเศษ การพูดหน้าชนิด

3.4 ความตั้งใจในการเรียน ผลการเรียน

3.5 ความรับผิดชอบในกิจกรรมการสอน

๓. การเบ่งรูปรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบวัดหั้นศัลยแพทย์วิชาชีพครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อนำไปวิเคราะห์ตัวประกอบทางความเป็นมิตรของคำถูกต้อง 325 ชุด ไปรักนักศึกษาวิทยาลัยครุสังข์ฯ ปรากฏว่าได้แบบวัดที่สมบูรณ์ สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ 313 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.31

2. ให้อาจารย์ผู้สอนนิเทศการศึกษาที่เคยสอนและมีความใกล้ชิดกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักศึกษาวิทยาลัยครุสังข์ฯ จำนวน 2 คน และอาจารย์ที่ปรึกษาประจำกลุ่มเรียน ระบุนักศึกษาที่นักศัลยแพทย์วิชาชีพครูสูงและนักศึกษาที่นักศัลยแพทย์วิชาชีพครูต่ำ จำนวนพ่วงละ 30 คน โดยใช้หุ่นยนต์กำหนดให้กำหนดให้ประกอบการพิจารณา

3. ผู้วิจัยนำแบบวัดหั้นศัลยแพทย์วิชาชีพครูทั้ง 3 ชุด คือ แบบวัดชุด ก. แบบวัดชุด ข. และแบบวัดชุดเงินที่ไปรักนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยคำนึงถึงการแจกแบบวัดจะคงคละสับเปลี่ยนกันไปตามกลุ่มเรียน ในกรณีนำแบบวัดไปรักนักศึกษาที่ผู้วิจัยเป็นผู้เชิง เกี่ยวกับวิธีตอบแบบวัดแต่ละชุดแยกกลุ่มตัวอย่างประชากร ด้วยตนเอง และดำเนินการวัดรวมกับอาจารย์ผู้สอน ปรากฏว่าได้แบบวัดที่สามารถนับกวิเคราะห์ได้ร้อยละ 410 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.09

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบวัดทัศนคติอุปนิสัยครูที่สร้างขึ้นเพื่อประเมินค่าความก้าวหน้าคร่าวๆ ให้คะแนนตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 7 สเกล และนำมาเจาะบัตรคอมพิวเตอร์ทำการวิเคราะห์คัวประกอบ (Factor Analysis) ด้วยโปรแกรมสำเร็จทางสถิติสำหรับงานวิจัยทางลัษณศาสตร์ (SPSS) โดยใช้วิธีคัวประกอบเอกฟ้า (Alpha) ในการสังกัดคัวประกอบ (Factor Extraction) ซึ่งเป็นวิธีที่ใช้ในการอ้างอิงทางการวัดจิตวิทยา¹ และหมุนแgnคัวประกอบ (Factor Rotation) แบบอโกร์โธไนคล (Orthogonal) ด้วยวิธีเวริเมกซ์ (Varimax)

2. ผู้วิจัยนำแบบวัดทัศนคติ 3 ชุดมาคร่าวๆ ให้คะแนน คือ แบบวัดคุณภาพ ภ. และแบบบังคับ ช. ซึ่งเป็นแบบวัดที่สร้างโดยเทคนิคนัยจำแนกคร่าวๆ ให้คะแนนตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 7 สเกล ส่วนแบบวัดคุณภาพที่เป็นแบบวัดที่สร้างตามทฤษฎีทัศนคติของพิชบิน จึงมี 2 ตอนๆ ละ 29 ข้อ ในแต่ละตอนคร่าวๆ ให้คะแนนตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 สเกล หากคะแนนทัศนคติตามแบบของพิชบิน จะกำหนดแบบมาตราส่วนของลิเกอต (Likert) โดยคิดจากผลรวมของคะแนนเฉพาะตอนที่สอง นำคะแนนทัศนคติจากแบบวัดทั้ง 3 ชุดมาหาค่าลั้มปรับให้สหสมัยพัฒนาของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) โดยใช้เครื่องคำนวณแบบโปรแกรม CASIO FX - 702 P และทดสอบความแตกต่างของค่าสัมประสิทธิ์สหสมัยพัฒนาของแบบวัดคุณภาพกับแบบบังคับ ภ. และแบบบังคับ ช.

ค่าบริภูมิทดสอบค่า t จากสูตร²

$$t = \frac{(r_{12} - r_{13}) \sqrt{(N - 3)(1 + r_{23})}}{\sqrt{2(1 - r_{12}^2 - r_{13}^2 - r_{23}^2 + 2r_{12}r_{13}r_{23})}}$$

¹ อุทุมพร ทองอุ่นไทย วิธีวิเคราะห์คัวประกอบ (กรุงเทพมหานคร : ภาควิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ , 2523), หน้า 339.

² N.M. Downie and R.W. Heath., Basic Statistical Methods (New York : Harpen & Row, 1974), P.228.

3. นำแบบวัดสูด ก และสูด ช ของกลุ่มนักศึกษาซึ่งจำแนกโดยอาจารย์ฯ เป็นกลุ่มนัก...
 ศึกษาที่มีทัศนคติ toward วิชาชีวะพัฒนาและกลุ่มที่มีทัศนคติ toward วิชาชีวะพัฒนาทางกายภาพและความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มในแบบวัดแต่ละสูด จานนี้ดำเนินการที่ลักษณะโดยทดสอบว่ามีเป็นเอื้อพันธุ์ของความแปรปรวนด้วยสถิติทดสอบ F ก่อน จากสูตร $F = \frac{s_1^2}{s_2^2}, (s_1^2 \geq s_2^2)$ ปรากฏว่าความแปรปรวนเป็นวิธีพันธุ์ จึงทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทั้งสองกลุ่ม ด้วยสถิติทดสอบ t จากสูตร

$$t = \frac{(\bar{x}_1 - \bar{x}_2) - (M_1 - M_2)}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ สรวัต พิศาลบุตร "สถิติกับการวิจัย" ในบทความน่าเชื่อถือของข้อความวิจัย (กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524), หน้า 150.